

Redacția Adm. Distr. Brașov
Tipografie:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
Recenziile nestrănuite nu se pri-
mesec. Manuscrisurile nu se re-
suscităm!

Biroul de subscripții:
Brașov, piața mare Nr. 22

Amplasate mai primăvăr în Viena
Adolf Meissner & Co. & Volger
(Hof Meissner), Gervin Schickel, Alois
Bernoldi, H. Dukes, A. Oppel, J. Don-
nerberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger Anton Meissner Eckstein Bernat;
în Frankfurt: G. L. Dawbs; în Ham-
burg: A. Steiner.

Prețurile inserțiilor: o seriă
garzonă pe o săptămână 8 or,
sau 80 or. Simbra pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tariful și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
săptămână 10 or. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANULU LIV.

„Gazeta” este în vânzare și
abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.

Pentru România și strălămate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.

Se prenumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorilor.

Abonamentul pentru Brașov:
la administrație, piața mare
Nr. 22, etajul I.; pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dosul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Ună exemplară 5 or. v. a. sau
15 bani.

Atât abonamentele cât și
inserțiile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 269.

Brașov, Joi, 5 (17) Decembrie.

1891

Brașov, 4 Decembrie st. v.

În camera deputaților din Viena a fost alaltă pusă o chestiune din cele mai delicate, care privește politica interioară a monarhiei și efectele ei asupra raporturilor ei cu statele mici din peninsula balcanică.

Lăsăm să urmeze mai jos în estrasă discursul deputatului Dr. Lueger, care a pus chestiunea amintită într-un mod până acum neobișnuit în parlamentul austriac. Din cauza aceasta a și produs Dr. Lueger mare mișcare și senzațiune în toate părțile.

Deputatul Lueger a voit să dovedească, că cancelarul german de Caprivi e în mare rățăcire decât își ia informațiile despre Austro-Ungaria de la Maghiari și decât nu dă nici o însemnătate celorlalte naționalități. Politica maghiară, care tinde la aspirarea și desnaționalizarea Românilor, Slovacilor, Germanilor etc, face, dice Lueger, imposibil, ca să se potă stabili influența politică și economică a monarhiei în peninsula balcanică și contribuie numai a înstrăina România și Serbia de Austro-Ungaria. Politica interioară maghiară are astfel o fatală influență asupra politicii din afară a monarhiei.

Ca concluziune Lueger a exprimat dorința, ca să înceteze politica de cucerire maghiară în peninsula balcanică și să fi înlocuită erăș de cea politică veche austriacă, care a vrut să câștige popoarele numai prin egala îndreptățire și dreptate.

Lucru firesc, că nise constatări și dorințe atât de cutezate în împregiurările de față, când preponderază politica germano-maghiară în monarhia, au trebuit să producă o mare mișcare și un adânc resens între membrii guvernului austriac, precum și între

Germanii centraliști și afiliați lor.

Indată după ce a terminat deputatul Lueger, s'a ridicat ministrul-președinte contele Taaffe spre a-și exprima adâncă sa părere de rău asupra acelei vorbiri „nepolitice”. D-l Taaffe s'a grăbit a mai constata, că guvernul austriac merge mână în mână cu cel unguresc, că în momentele de față este maimultă ca ori și când necesită de a merge mână în mână cu el și că prin urmare nu e la loc ca acest guvern să fi înfășisat în cameră așa precum a făcut deputatul Lueger.

Conducătorul Germanilor, Plener, s'a grăbit asemenea de a lua în apărare politica maghiară, combătută de Lueger, er raportorul polon Bilinsky se grăbi asemenea de a declara în numele clubului polon, că nu pote primi motivele lui Lueger.

Cehii tineri, Slovenii, Croații partida antisemiților și a conservatorilor din centrul drept au aprobat în mod demonstrativ motivele deputatului Lueger.

Așa der vedem, în chestiunea cea gravă a urmărilor politice de desnaționalizare, despărțindu-se reprezentanții din camera austriacă în două grupuri mari: unul al Germanilor și afiliaților lor și celălalt grupul *minorum gentium*.

În împregiurările de față pote să fi fost „nepolitice” espunerile deputatului Lueger, cum a dis d-l Taaffe, der marea întrebare este, decât sunt basate pe adevăr, ori nu? În cazul dintău contele Taaffe n'a făcut decât mărturisirea slăbiciunii sale, vrând a nega acest adevăr.

Politica germano-maghiară.

(Din camera austriacă.)

În ședința de la 14 Decembrie a. c. continuându-se desbaterea

bugetară, la capitolul VI, privitor la contribuțiile pentru afacerile comune, ia cuvântul

Deputatul Dr. Lueger, arătând că la acest capitol se tractează mai ales de chestiunea cum sunt conduse afacerile comune ale monarhiei.

„Ași dori — dice el — ca nici în Ungaria să nu fi națiunil asuprite. Ași dori să spun cancelarului german, generalul Caprivi, ca să studieze istoria Austriei și atunci va afla, că națiunile, pe cari le tractează el numai așa peste picior, adică Slovenii, Românii, Slovacii și Croații, într-un timp foarte critic, prin care a trecut Austria, și-au jertfit copii și sângele lor, pentru ca să câștige tocmai corăna ungară pentru tronul Habsburgilor (Vine aplause din partea Cehilor și Slovenilor). I-ași aduce aminte generalului Caprivi să cetească o vorbire, pe care a ținut-o deputatul maghiar, mai bine deputatul jidano-maghiar Eötvös, vestitul apărător în procesul dela Tisza-Eszlar. Acest mare Maghiar a dis: „Nu putem renunța la amintirile gloriose ale jertfelor și triumfurilor anului 1849, și până când monumentul Hentzi stă încă înaintea ministerului de honveți, până când citadela dela Bloksberg privește asupra capitalei, până când conștiința noastră națională e vătămă prin stăguri negre-galbene și prin imnul împărătesc în ziua de Sf. Stefan și prin felul de fel de germanisări, trebuie să cultivăm pe față aceste amintiri pline de gloriă. (Audiți! Audiți!).

Aceștia sunt Maghiarii, pe cari cancelarul german îi privește oa pe acel isvor, din care pote trage bune informații asupra Austro-Ungariei și trebuie să soimă ce îngâmfare zace în aceste vorbe, trebuie să soimă, cum Germanii în Ungaria sunt asupriți în mod ne mai audiu de cătră Maghiari și cum sunt desnaționalizați. Acesta trebuie să se soie, pentru ca să se oprindă cu mintea trufa, ba chiar îndrănela nerușinată a acestui om, care lăsa să fi sedus la o astfel de espresiune. Ei, noi aici în Austria nu suntem vătămăți prin stăgul

negru-galben, nici prin imnul poporal austriac, eu cred, că nici Croații, nici Slovenii nu se simt vătămăți prin aceste.

Oratorul crede, că propunerea sa de altădată: *de a pune stavil înaintărei Ungariei*, are și acum valoare, căci și acum prin tratatele de comerț în favorul Ungariei se păgubesc industria Vienei; ba chiar și populațiunea agricolă nu pote fi mulțumită. Prin aceste tratate numai o singură clasă de omni vor face treburi bune: Jidovii speculanți de grăne din Ungaria. Oratorul dice, că el și odată nu-și aruncă ochii peste graniță, el privește tratatele de comerț din punct de vedere al independenței politice și economice a Austriei. Oratorul citează o espresiune a cancelarului german și protestează în contra aceea, că Jidanii liberali sunt identificați cu Germanii Austriei și că Cehii, Slovenii, Slovacii, Românii și Rutenii sunt priviți așa pe de asupra ca *minorum gentium*, er când e vorba de Austria, se gândesc numai la Germanii și Maghiari, și pe toți ceilalți îi consideră ca pe nise code ale lor. În Austria vorbitorul cunose numai națiunil egal-îndreptățite.

Aci președintele intrerupe pe Dr. Lueger, dicându să nu vatăme pe cancelarul german. Mai mulți strigă, că cuvintele lui Lueger nu s'au referit la d-l Caprivi, er președintele își retrage chiamarea la ordine.

Dr. Lueger (continuând): Spre care țintă firească se îndreptă influența noastră politică și economică? În Germania nu mai avem nimic de a face politicesce. În Italia și în Elveția asemenea. Direcțiunea noastră firească trebuie să fi îndreptată spre peninsula balcanică, acolo este a se căuta tărâmul pentru a desface produsele industriei și meseriilor noastre. Românii, Serbii, Bulgarii nu nusesco de a se face Ruși. Dacă der aceste popore privesco la Austria ca la aliatul lor natural, ce vedă aici? (Deputatul Schneider strigă: Totu numai Jidovi! Ilaritate.)

Lueger (continuând): Ei vedă aici

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

M. Kogălniceanu.

Autobiografiă.

Introducerea discursului rostit de ilustrul bărbat la jubileul Academiei Române în 1 (13) Aprilie 1891.

(Fine)

Alesandru Humboldt, spirit eminate cercetător, imi arăta o deosebită dorință de a cunoșce în ce constă literatura noastră, și în deosebi m'a întrebat despre sorțea și caracteristica Țiganilor nostri. Spre a-i satisface curiozitatea, eu am cris în limba germană o scurtă privire asupra micii noastre literaturi de pe a-tuncia, pe care am publicat-o în „Lehmann's Magazin für Litteratur des Auslandes.” Totu pentru Humboldt am publicat apoi o broșură în limba franceză, „Esquisse sur l'histoire, les moeurs et la langue des Cigains” (Berlin, Behr, 1837), în prefața căreia chemam luarea aminte a filantropilor asupra acestui nenorocit popor solav în țera mea, în sinul Europei civilizate, și tractat ca lucru prin însși legile țerei nostre.

Vacanțele le petreceam ordinar în Pomerania la Schwienemünde, pe atunci un mic orașel pe țărmurile mării, sau la Hehringsdorf, sat mic totu pe țărmul mării și recomandat mai întâi de Wilibald Alexis (1798—1871), celebrul romancier, și care, de și eu nu aveam decât douăzeci de ani, mă luă în strinsă amiciție. Hehringsdorf astăci devenit orașul balnear mare și cel mai frecventat al Germaniei de Nord. Cu Wilibald Alexis am visitat pe jos insula Rügen, castelul Putbus al familiei princiare Malte-Pudbus, pădurile misteriose ale vechi deităi vende Hertha și cetatea de pământ Arkona, punctul cel mai septentrional al Germaniei, care sământ mult cu cetățile noastre de pământ, movila Răbăei, Cetatea dela Adjud și atatea altele.

Wilibald Alexis, în plimbările nostre, mă iniția la marea lucrare ce se opera pe atunci în Germania, atât în privința unității politice, cât și în privința aspirațiilor și sforțurilor burgheșime de a intra în viața politică, care până atunci aparținea mai cu deosebire nobilimei. El mai întâi imi da amănunțim

asupra mării reforme care se făcuse în Prusia, adică emanciparea și improprietărea țeranilor prusienil, operată în timpul regelui Frideric Wilhelm III (1797—1840) de cătră mării și miniștri Stein (1757—1831) și Hardenberg (1750—1822), reformă care a însuflețit și a îmbărbătit națiunea prusiană spre a sutura jugul franceș, care după bătălia dela Iena (1806) apăsă grumazii poporului german. Păstorul Ionas completă invățatura mea în privința mării reforme: el puse în mână mele însăși actele marilor legiuiri, proclamațiilor și reformelor lui Frideric Wilhelm III și cu deosebire edictul din 14 Septembrie 1811, care s'a aplicat pe totă suprafața statului Prusiei, desființând claca și ori ce alte servicii cătră stăpănii de pe moșii și prefăcând în proprietate absolută în mână țeranilor ogoarele țerănescoi cu despăgubire în ban odată răspunși, sau prin rentă perpetuă ori prin inapoierea unei părți de pământ. Păstorul Ionas mă făcu cunoscut și cu memoriul compus de prin cipele Hardenberg la Riga în 1812. Prin acest act important marele ministru

arăta regelui necesitatea prefaerei chiar din temelie a organizației de atunci a statului prusian, pentru a-i da o nouă viață prin înlăturarea a totu ce era slab în el și prin deșteptarea de puteril nou.

În una din vacanțele de veră comitele Schwerin imi dădu ospitalitatea în Schweringsburg, vechiul castel al strămoșului său feldmareșalului lui Frideric cel Mare, comitele Schwerin. Acolo sub ochii mei vedui aplicarea legii de emancipațiune făcută cu 25 de ani înainte. Am vedut pământurile emancipate, unele rămase în stăpânirea vechilor proprietari de moșii, alte trecute vechilor servil deveniți proprietari. Am vedut satul vechi al foștilor clacși, Alt-Schwerin și satul nou clădit după emancipare, Nou-Schwerin.

Straniu lucru! Legea proprietății din Prusia avea mare asemănare cu condițiunile proprietății rurale din țerile române. Principiul ce se găsește în vechia noastră legislațiune, pentru a se da țeranului spre cultivare până la două treimi din întinderea moșilor, er o tre-

pe conaționalii loră asupriți în modulul celă mai neauđită, vedă copii de 3 ani formândă obiecte de încercare pentru naționalisare și maghiarisare. (Aplause la Cehii tineri, Antisemiți, Sloveni și Croați.) Nu trebuie să dăcă ei atunci, că acolo, unde se procede astfel în contra supușilor celorlă mai credincioși, în contra Românilor, Croaților și Sârbilor, că într'ună asemenea stată nu se pôte căuta scută pentru naționalitatea loră? Politica interioară maghiară exercită o influință fatală asupra politicei esteriore. Trebuie să rupemă cu această politică, decă voimă să mai visămă oeva despre vre-o influință în peninsula balcanică.

Vorbitorul arată apoi, că în peninsula balcanică au întimpinat scutulă diplomației austriace toți speculanții periculoși, ca baronul Hirsch cu losurile turcesc, ca cei cu losurile sârbes și ca cei ce au discreditat renumele industriei vieneze prin nerușinatele loră uneltiri. Tote acestea, dăce, au trebuită să producă cea mai păgubitoare impresiune asupra poporilor balcanice față cu statulă nostru, și decă voimă să dobândim influință în Balcani, trebuie să ne întorcemă la timpurile prințului Eugen de Savoya, Ioifă II. și ale Mariei Teresia; trebuie ărași ca stégulă negru-galbenă să devină simbolulă dreptății, ală egalei îndreptății și ală onestității. Căci decă se va continua politica de-a face ouceriri în peninsula balcanică cu stégulă roșu-alb-verde, acesta ne va costa totă mai mară jertfe, de cum ne-a costat politica lui Andrassy cu ocuparea Bosniei și a Hertegovinei, fără ca să avemă vre-odată vre-ună avantajă dintrănsa.... (Aplause pe băncile Antisemiților, Cehilor tineri, Slovenilor și ale Croaților.)

Viitorul răboiu și Germania.

Diarulă, „Berliner Volkstribun“, publică discursulă ce lă ținută una dintre căpeteniile partidei sociale germane, anume deputatulă *Bebel*, acum câteva zile în parlamentulă germană; și din care estragemă și noi parțile mai caracteristice.

Deputatulă *Bebel* răspundendă la discursulă cancelarului *Caprivi*, dăce între altele, că acesta și de astădată s'a încercat să motiveze noile inarmări militare cu argumentele vechi usate de 20 de ani încôce, că adecă *Si vis pacem para bellum*. Apoi continuă astfel:

Datoriile statului nostru se urcă deja de 1611 milioane. Unde vomă ajunge cu acestă sistemă, acesta nu ne pôte preocupa pe noi, cari am fostă din capulă locului împotriva acestoră pretențiuni.

Noi mergemă spre poire din pricina acestui aparată de răboiu, colosală, înainte măcară ca acesta să fiă intrată deja în acțiune. Cum ore să purtămă noi resbelulă în viitoră la două frontiere și cum să transportămă masele colosale de luptătoră pe căile noastre de comunicații? Cum vomă sta noi cu creditulă nostru? Cele patru-deci de milioane din visteriă ne ajungă abia pentru două zile. Decă burghezia noastră, bursa, va accepta atunci împrumuturile de resbelă chiar cu procente mari, acesta imă pare cam îndolnică lucră după cele ce șcimă încă din anulă 1870. Italia și Austria au impusă deja până la oulă creditulă loră și la cea mai apropiată declarațiă de resbelă, ar da falimentă, Aproxionarea s'a făcută cu multă greutate și va fi însă aproape peste puțină în resbelulă celă apropiată, de ore-ce importulă ne va fi îngreuiată din partea marină, ăc celă de grăne rusescă ne va fi suprimată prin măsurile restrictive ale Rusiei.

Mijlocele de hrană se voră scumpi până la atăta încătă poporulă nu va pută plăti prețulă. Avendă în vedere perfecționarea ne mai pomenită a armeloră și voră pută fi adăpostită în lazareturile noastre și medicii nu voră fi indestulători, după cum a recunoscută și profesorul *Billroth*. Țăranii mică proprietari, meșteșugarii și așa mai departe, voră falimenta imediată ce voră fi mobilizați. Toți lucrătorii din industriile de de esportă, cari voră rămână acasă, negreșită, că voră rămână fără pâine, din momentă ce esportulă generală va sta pe loc. Știu, că faceți și d-văstră aceleași deducțiuni, dăr vă temeți a răspunde în publică la aceste întrebări, de ore-ce vă e frică de efectulă unei discuțiuni publice. Faceți lucrurile mușama și nu spuneți ceea-ce gândiți. Dăr nici noi nu spunemă totă, ce gândimă, dăr aici, unde interesele vitale ale poporului nostru se află în primejdiă, noi trebuie să vorbimă. Circulă zvonulă prin țiare, că s'ar pută întrebuița pôte o armată puternică împotriva dușmanului din năuntru. Personajulă celă mai susă pusă a dășit în Berlină cu privilegiulă ultime depuneră de jurământă a noiloră soldați: „Probabilă, că numai în timpă de pace veți avea ocasiunea de a vă arăta vitejia și gloria pôte însă că avemă să ne așteptămă la grele lupte lăuntrice“.

Cu ocasiunea proiectului de premii pentru sub-oficieri, cancelarulă s'a exprimată în același fel. Din întemplantă „Hamburger Nachrichten“ conține tocmai acuma o aceeași părere a prințului *Bismarck*, care nu voia să se lipescă de lege contra socialiștiloră, pentru că cesțiunea socială-democrată nu este o cesiune juridică, ci una răboinică și că va trebui să se facă față democrației sociale

ou forța armată. Democrația socială își dă deja tôte ostenelele posibile de aș câștiga pe sub-oficieri, pentru ca sub conducerea sub-oficieriloră socială-democrați să pôte ridica drapelulă loră într'ună resbelă civilă. Dăr când și unde umă căutată noi de a pătunde în armată? Acestă n'o facemă pentru ună motivă de tactică deșteptă. Dimpotrivă noi sfătuimă pe toți tovarășii noștri cari sunt recrutați: Căță vreme poră uniformă țineți gura și nu te trăda că ești socială democrată. Luorurile se desfășoră în favoarea noastră cu totulă dela sine și decă veți trebui cumva a pune pe picioră de resbelă milioane până și rezerviștii de chiămarea a doua, atunciă fiți siguri, că printre ei se voră afla sute de mii de socială-democrați. Partidulă nostru e celă mai puternic în Germania și astfelă crește numărulă nostă și în rândurile armatei. Ar fi decă mai deșteptă lucră din partea claseloră stăpânitoare de a nu face gură mare. Afară de neliniștea și nemulțumirea, dăce *Bebel* mai departe, ce o provocă starea noastră militară, raporturile noastre economice și sociale contribuă la o neliniștire și o nemulțumire din ce în ce mai mare.

Apoi deputatulă *Bebel* vorbi despre falimentele cele multe, ce s'au ivit în Germania în cele de ce luni din urmă. În anulă trecută, dăse elă, amă avută de înregistrată 4800 de falimente, în anulă acesta însă 5800 de falimente, adecă cu 1000 mai multă ca în anulă trecută. Vă atragă luarea aminte asupra falimenteloră scandalose din timpulă din urmă și mai cu semă din Berlină. Tote aceste dovedescă că societatea actuală se află acum în ajuunulă falimentărei sale, că a intrată într'o perioadă de putrezire, care sémână prea multă ou decadență imperiului romană, ca și cu starea Franței înainteă izbucnirea mării revoluțiuni după cum a dășită forțe bine țiarulă „*Deutsches Wochenblatt*“.

Societatea noastră, încheiă deputatulă *Bebel*, ne face impresia unei case, care e clădită la marginea unei moirle adâncă. Ea se va cufunda în acestă. Dăr ceea ce este bine, este că această societate cufundată oferă terenulă pentru o clădire nouă, o altă societate mai frumoasă și mai nouă. Continuați pe calea ce ați apucată! De câștigată — câștigă numai democrația socială.“

SCIRILE ZILEI.

— 4 (16) Decemvre.

Din jurulă Bistriței ne comunică ună călătoră, că într'una din zilele trecute înoptândă în comuna Șomfalău, a rămasă forțe surprinsă, vedendă sêra lumină la școlă românească. Intrândă în școlă, află acolo pe zelosulă preotă *Si-*

monă *P. Simonă*, care ținea prelegeră din rită și cântări cu mai mulți poporenă din comună. Imprejurarea acesta a făcută o impresiune forțe plăcută asupra călătoriloră amintită, care ne spune că corulă înșințată de d-lă *Simonă* esecută bine cântările dela s. liturgiă.

Bulgarii recunoscători. Sobrania bulgară, votă în ședința din 12 Decemvre, cu aclamațiune și între aplausele entusiaste ale tuturoră deputăților, propunerea de-a i se încuviința contelui *Hartenau* o pensiune anuală de 50,000 francă. Președintele sobraniei, *Slavcov*, aminti într'o vorbire, căldurosă aplaudată, serviciile, pe cari le-a făcută contele *Hartenau* patriei, cu oasiunea unirei cu Rumelia-ostică și în răboiulă sârbo-bulgară. Oratorulă aminti apoi și aceea, că contele *Hartenau* a fostă celă dintău generală bulgară.—O telegramă din Sofia însă spune, că contele *Hartenau* ar avă de gândă să respingă ofertulă sobraniei bulgare din motivulă, că opozițiă ar voi să se folosescă de numele și persôna lui față cu principele *Ferdinand*.

Grindină ierna. Lui „*Egydtértés*“ i se scorie din *Lepssény*, că în zilele trecute, când timpulă era mai môle, a cădută o plôie cu grindină în mărimea aluneloră. Furtuna cu plôie și grindină a ținută cam 15—20 minute.

Din Deva primimă școirea, că instalarea noului șpană ală comitatului Hunedorei se va face în 21 Decemvre n. c. Din incidentulă acesta, membrii români ai congregățiunei, d-nii *Al. Moldovană*, *F. H. Longină* și *Dr. Al. L. Hossu*, au convocată pe membrii români la o conferență prealabilă în Deva, pe ția de Duminecă 20 Decemvre s. n. la 6 ore sêra, cu scopă de a se sfătuți, în ce modă să participe Români la aceea instalare.

Eubatulă negru bântue în modă îngrozitoră în Macedonia. Mai multe localități de acolo au trebuită să fiă evacuate de locuitoră și puse sub carantină.

Școlă rusescă de bele arte în Parisă. Secretarulă ambasadei ruse din Parisă a prezentată ministrului francesă de instrucțiune ună plană ală guvernului rusesă de a se înșința adecă în Parisă o școlă de bele arte pentru tinerii artiști ruși, după modelulă celei francesă.

Jăfuirea unei poste. Din Sătmară se scorie, că în zilele trecute, carulă de pôtă ce mergea la gară, a fostă jăfuită. Țelharii au pusă mâna pe 2800 fl. bani gata și pe 800 fl. hârțiă de valôre. Afară de bani

ime se reserva în sêma stăpânului, esista și în Prusia.

Aici am de adăogită, că acestă comite *Schwerin*, care imă dăduse ospitalitatea în castelulă sêu, deveni mai târziu și în mai multe rânduri ună membră importantă în partidulă liberală și chiar și ministru de mai multe ori, în anii de mare luptă pentru Germania, între 1848—1862.

Totă în timpulă petreceri mele în Berlină, prin camaradulă meu de studii fiulă cunoscutului istoric *Kohlrausch*, am fostă prezentată ducesei de *Cumberland*, sora și Egeria regelui *Frederic Wilhelm III*, și curendă ajunsei în intimitatea principelui *Gheorghe* fiulă ducelui de *Cumberland*, carele, după suirea pe tronă a bêtăranului ducă de *Cumberland*, deveni principe regală, mai târziu însuși rege de Hanovra sub numele de *Gheorghe V*. și în fine detronată de cătră însuși verulă sêu *Wilhelm I* (1866).

Mulțumită contactului meu ou atăția bărbăți însemnați ai Germaniei și primită în cercurile politice din Berlină, am avută fericita oasiune și puțină de a-mă îmbogăți mintea cu ideile reforma-

trice ce atunciă inspirau înaltele inteligențe ale Germaniei. Da, universităței din Berlină, a doua mea mamă, universităței *Frederica Wilhelma*; da, exemplului ce m'ia dată amorulă pentru patria germană și pe care l'am găsită în tôte păturile societăței germane, fiă nobilime, fiă burgheșă, dătorescă eu amorulă pentru patria română și spiritulă liberală, care m'a însuflețit în tôte actele vieței mele.

În lungile mele lupte și lucrări, în prigonirile înverșunate, cari nu odată s'au încercată de a mă sdrobi pururea am avută înaintea ochiloră mei acele frumoșe cuvinte, pe cari în memoriulă sêu cătră rege, le arată principele *Hardenberg* ca puterniculă mijlocă de a realța caracterulă și bărbăția poporului germană pentru desrobirea sa de jugulă străină, pentru ridicarea și mărimea Germaniei: „Principii democratice într'ună guvernă monarhică!“

Binevoitorii mei ascultători nu credă cumcă aceste cuvinte cari le dăci suntă complimente de curtesană adresate unui *Hohenzollern*, astăci rege ală României.

Totă vieța mea, și tineră și în

vêrstă coptă, am mărturisită în mai multe rânduri, că culturai germane, că universităței din Berlină, că societăței germane, bărbăților și mariloră patrioți cari au operată realtarea și unitatea Germaniei, dătorescă în mare parte totă ce am devenită în țera mea, și că la focală patriotismului germană s'a aprinsă făclia patriotismului meu română!

În anulă 1864, când toți Români erau departe încă de a gândi la chiămarea tinerului principe germană *Carol de Hohenzollern* pe tronulă României, în mijloculă lupteloră noastre pentru reformele politice și sociale ce se operau atunci, când România era frământată prin grêna cesiune rurală, — în ședința camerei din 1 Iunie 1864, eu am reprodusă o parte din cele mai susă espuse privitoare la formele agrare operate în Prusia în anii 1807—1812; pe aceste date m'am întemaiată spre a răspunde primului ministru ală României-Unită, carele combătuse cu ună talentă demnă de o causă mai drăptă, proiectulă liberaliloră pentru emanciparea și împrietărirea țăranilor.

Aducendă-mă pururea aminte cuvîn-

tele principelui *Hardenberg* „monarchia întemaiată pe instituțiuni democratice“, m'am rentorsă în țera la 1838 cu angajamentulă, și l'am ținută cu întrêga mea generațiune, de a face din țera mea o monarchiă întemaiată pe base democratice, luorândă la desființarea robiei Țiganiloră, la proclamarea egalității de drepturi și îndatoriri pentru tôte clasele întregi națiunii române, la emanciparea clăcașiloră și la deplina loră împrietărire pe pământurile stăpânite de țărană în seculă întregă, stropite cu sudorea și sângele loră. Și Dumneșeu bună și mi-ostivă mi-a prelungită vieța mea în destulă ca să potă ori asista, ori împreună lucra la sêvșșirea acestoră trei mari reforme, și astăci a mă bucura la bêtănețe de rodulă sémânței depusă de noi în tinerețele noastre în mânosulă pământă ală mumei patriei!

Rogă pe Maiestățile Văstre, rogă pe ascultători să-mă ierte aceste prolegomene, această digresiune ce am făcută înainte de a intra în materiă. Bêtărană iubescă, o mai dăci, a spune fapte din tinerețea loră!

au mai luat și alte pachete postale, Până acum nu s'a dat de urma fătui-torilor.

*
Fometea în Rusia a adus cu sine și alte nenorociri asupra populației. Din Kazan i se scrie diarului „Novoje Vremja”, că în urma fometei s'a lăsat în oraș o mulțime de bóle contagioase în potriua cărora, toate nisuițele auto-rităților și a medicilor sunt zadar-nice. Totu acestea se întâmplă și în ora-șele Zivlisk și Sadrinsk unde ómenii morú în modú înfricoșatú de tifusú.

Vorbirea lui Apponyi în Clușiu.

Éta în estrasú vorbirea contelui Ap-ponyi de care amú făcutú amintire în numărul de ieri alú fúiei nóstre.

În introducerea lungului sêu discours, șeful partidei „naționale” díse, că a veni-tú în Ardélú, sê vestéscá politica na-ționalá. Contrarii nostri dela guvernú, díse Apponyi, vorú díce, că și ei facú politicá naționalá și încă prin fapte, ér nu numai prin vorbe, ca noi... Este a-devératú încóatva acésta, cáci guvernulú díz propria lui inițiativá a luatú dispo-zițiuní și a adusú legí pe carí și noi le-amú spriginítú și le vomú spriginí tot-déuna. De pildá, *legea Kisdedovurilorú* și acțiunea pornítá întru îmbunétáțirea *sorții învățátorilorú*. Dér óre putemú noi numí politicá naționalá, politica aceea, care nu ne arátá decátú singurátice frag-mente, care nu țintesce a realiza decátú numai unele dintre scopurile naționale. Politicá naționalá póte fi numai aceea, care se estinde asupra tuturorú ramilorú vieții de statú. Politicá naționalá e unú tocú, pe cum și națiunea este numai unú tot; dér pe cum semínții de popóre nu constituiescú o națiune, întóomai sin-gurátice dispozițiuní în direcțiá naționalá înóá nu constituiescú politicá naționalá...

Scopulú supremú alú politicei nóstre naționale este *crearea unitáții naționale ma-ghiare*, întárireá, apérarea și aședarea pe base tari a autoritáții statului maghiarú. Și *acéstá unitate naționalá* — putemú s'ó dícemú fárá de gená și fárá de-a se simți vátámați concetățenii nostri de limbi di-verse — *nu póte avé în acéstá patriá de-cátú caracterú naționalú maghiarú*. (Aplause furtunóse). Spre ținta acésta decí trebue sê tindá ori ce acțiune a nóstrá... Pol-iticá acésta acésta naționalá însé reclamá doué condițiuní princípane. E lipsá adevé de organismú puternicú de statú, care îná-untru sê împiedece, *ba chiar sê nimicéscá, oré ce mișcare, ce țintesce la nimicirea și periclitarea unitáții nóstre naționale și de statú*; a doua condițiá este, că organís-mulú statului sê fiá saturatú c'ó viétá naționalá liberá și energicá în tóte ra-murile vieții naționale....

Statulú, díse apoi Apponyi, tre-bue sê ia posițiá în contra ori cárei ten-dență, care stá în opozițiune cu preten-siunile unitáții naționale și de statú și sê caute a nimici acele tendințe. Dér statulú trebue sê ia subú scutulú sêu au-tonomia bisericéscá, școlará, localá și comunalá, și în genere sê spriginéscá pe térémulú activitáții individuale ori ce tendință, ce dá máná de ajutorú puterii de statú în deslegarea acelorú probleme naționale, la a cărórú ajungere statulú singurú cu propriele-i mijloce nu e ca-capabilú, cu atátú mai puținú în Un-garia....

Noi carí suntemú adunați aici, sun-temú membri partidei „naționale”, stámú pe basa sancțiunei pragmatice și pe baza pactului dela 67; recunósemú institu-țiunile comune și voimú sê le și susți-nemú cu scopulú de-a apéra cele mai mari interese naționale. Representámú dér minimulú din ceea ce pretinde ín-teresulú naționalú, când ceremú, ca ín-dependența nóstrá de statú, garantatá prin pactulú dela 67, sê se realizeze, sê deviná expresá la curtea iubitului nostru rege; ca în emblema instituțiunilorú co-mune și a autoritáțilorú comune sê aibá și Ungaria ceva urmá; sê nu fiá ín-de-

pendența nóstrá de statú numai unú arangementú pentru folosința casnicá, pe care i-lú poțú ascunde la Laita. (Fur-tunóse aplause și „éljen“-urí).

Representámú minimulú pretensiunilor naționale, când aprobámú, ca armata sê fiá comuná, dér celú puținú Maghiarului, care páșesce în armata comuná, sê i-se garanteze, prin lege militará, *desvolta-rea lui în spirítú maghiarú*.

Se díce, că nu în afará, dér înáun-tru, guvernulú scie ținé în fréu totulú și că elú este adevératulú punctú centralú alú consolidării naționale. Aici trebue sê observú ca o învățáturá vecinicú ne-uitatá a istoriei maghiare faptulú, că *tot-déuna a fostú unú felú de legáturá secretá între direcțiile din Viena*, — carí noi-ó-datá n'au încetatú a jigni constituțiá Ungariei și independența naționalá — *și între purtarea și tendințele ultraiștilorú naționalitáțilorú din patriá*. Totdéuna au speratú unii la alții și legátura lorú n'a ín-ce-tatú încá nici ađi cu desávérșire, celú puținú în inchipuire, în sentimente și în spe-ranțe...

Guvernulú a negatú totdéuna hotá-ritú, că ar fi páșítú la pactare, cu ori care dintre curentele naționalitáțilorú. Negarea acésta, o credú; dér numai sub o însémnaté; că adevé, *pressa ultraistá a naționalitáțilorú de dincolo și de dincoace de muntele Craiului depune la picórele guvernului omagiile ei de bune sentimente, carí póte guvernulú nu le-a dorítú, dér carí i-lú compromítú fórté*. (Aplause prelungite și „éljen“-urí sgomotóse.)

Dér nu voescú a fi réu înțelesú; noi stámú față și cu ultraiștii naționali-táțilorú, cu tóte aceste însé, noi nu atá-cámú pe nime în dreptulú și libertatea de-ași folosi limba materná, de-ași educa oopii în acea limbá, de a se folosi de tóte drepturile, ce le garantézá unú statú liberú cetățenilorú sêi, *pând când acele nu vinú în colisiune cu scopurile statului naționalú maghiarú*. Declarámú însé ho-tárítú, că unitatea naționalá în acéstá țérá *nu póte avé altú caracterú decátú ma-ghiarú*; fiind-cá decá páșimú în pactári cu ideile profesate în Elveția, atuncí destrámámú acea putere elementará-istoricá, care singurá a fostú capabilá în decursulú véourilorú sê apere civiliza-țiunea européná amenințatá dela ré-sárítú....

Intrebú, ce s'ar alege din ei, *decá s'arú realiza vre-odatá ideia daco-románá*? Închípuíți-vé sórtea emigrațiilorú romání, ca sê puteți soi, ce sórte i-ar aștepta! Intrebú, ce s'ar alege din ei, decá cu ajutorulú panslavismului și-arú realiza visurile? Óre acéstú poporú în raportú micú, nu s'ar sdrobi (?) prin îmbráțișá-rea fárimátóre a panslavismului dela méđá-nópte, méđá-đi, apusú și ré-sárítú? (Aprobári sgomotóse)....

Apponyi apoi începe a face compli-mente naționalitáțilorú, dícendú, că elú și partida lui voescé sê facá din ele membri ai unei națiuní, sê le ridice la cea mai înaltá tréptá a demnitáții ná-ționale, sê le întindá mána prietinéscá. Nu vré însé sê pachteze cu elementele destructive; ér la sfírșitulú fanfaronade-lorú sale díce:

Noué nu ne trebuescú pactári cu ín-teresele locale; oi ne trebuesce domni-rea intereselorú naționale maghiare, *ne trebuesce desfășurarea stindárdului politicei ideii de statú maghiarú*.

Correspondența „Gaz. Trans.”

Seinú, la 13 Decemvre 1891.

Onoratú Redacțiune!

Pentru de-a puté satisfacé întrebá-rilor puse de mai mulți domni acționari ai institutului de creditú și economii nou înființándú în Seinú, „Sátmáreana”, — am onóređá aduce la cunosóință urmátórele:

Direcțiunea institutului era gata ea celú multú cu prima Ianuarie 1892 sê-și începá activitatea. Statutele, precum și actele trebuinciose pentru înregistrarea firmei s'au înaintatú Tribunalului regescú din Sátmáre în 1/13 Octomvre a. o.

și ce sê veđi, în locú de înregistrarea firmei institutului nostru, ne tređimú cu urmátorulú decisú:

12.745/891 ker.

„Instanța institutului de creditú și economii „Sátmáreana” din Seinú pentru semnarea firmei.”

Decisú.

Avénd în vedere, că Tribunalulú r. ca forú comercialú cu ocaziunea înregistrá-rii firmei cutárei societáții pe acții are nu numai dreptulú, ci chiar și datorința de a esamina, cá óre ținut'au sémá fun-datorii în prospectú de tóte cele înșirate în ș-ulú 150 alú legéi comerciale, și fi-índ-cá prospectele arátate sub numerii 1—96 suntú redigiate numai în limba románá, deși fiindú limba afacerilorú a-cesței judecátorii curat maghiará, nu se potú aduce pe temeulú documentelorú redigiate în altá limbá dispușețiuní me-ritorie; avéndú în vedere mai departe, cumóá și documentele adevéritóre despre plătirile întémpate pe acții suntú redigiate în limba románá, — și așa pe temeulú acestora nu se póte judeca, cá óre plă-tita-s'au efective în ínțelusulú ș-lui 159 alú legéi comerciale cele 30% pentru capitalulú socialú asiguratú; și avéndú în vedere, cumóá subscrierea numelui lui Anderkó Laszlo, membru în direcți-une, așíderea figurézá în limba maghiará, ér catalogulú respective subscrierile ac-ționarilorú suntú făcute în limba románá: — din tóte aceste cauze Tribunalulú regescú respinge pe petenți cu acea a lorú rugare prin care cerú înregistrarea firmei „Sátmáreani” institutú de creditú și economii, ca societate pe acții cu reședința în Seinú despre acésta se ín-cunosciințézá petenții prin președintele Georgiu Popú pe lângá reinapoierea ín-stanței (cererei) și a aduselorú ei.

Din ședința Tribunalului regescú de Sátmáre-Mințiu, ținutá la 12 Noemvre 1891 (L. S.)*

Kunczly Sándor m. p.,
notarú.

Fără comentariú.

Totuși observú la adresa D-lorú tí-neri universitari maghiari: écá párinții D-vóstré câtú de temeinicú vé discredi-tézá ostenelele puse în érna trecutá cu compunerea contra-memoriului, și câtú de necruțátorú vé distrugú speșele cu tipáreá și distribuirea lui!

De altcum decisulú presentú a pu-tutú sê fiá câtú de comodú, simplu și scurtú, ba póte cá este chiar și popular

*) Textulú originalú maghiarú:

12.745/891 ker.

A Sz.-váraljai „Sátmáreana” taka-rék és hitelintézet kérvénye czégbejgy-zés iránt.

Végzés.

Tekintettel arra, hogy a kir. Tör-vényszéknek mint kereskedelmi bíróság-nak valamely részvénytársaság czége bejegyzése alkalmával nem csak joga, hanem kötelessége is megvizsgálni, hogy az alapítók a keresk. törvény 150 §-ban elsoroltakat a tervezetbe felvették-e, s tekintve, hogy az 1—96 sz. alatt bemu-tatott tervezetek egyedül román nyelven vannak szerkesztve, holotté a bíróság ügy-kezelési nyelve tisztán magyar lévén a más nyelven beterjesztett okiratok alap-ján érdemleges intézkedést tenni nem lehet; s tekintettel arra, hogy a részvé-nyekre történő befizetéseket igazoló ok-iratok is román nyelven vannak szer-kezve s így ennek alapján semmi bírál-ható el, hogy a keresk. törvény 159 § a értelmében a biztosított alaptökere 30% tényleg befizettetett-e; s tekintet-tel arra, hogy Anderkó Laszlo igazgató-sági tag névaláírása szintén magyar nyel-ven szerepel s román nyelven van a részvényesek tagjainak névjegyzék ki-állítva illetve ezek aláírása megteve, mindazon okokból a kir. Törvényszék folyamodókat azzal a kérelmökkel, hogy a Sz.-váralján székelő „Sátmáreana” ta-ka-rék és hitel szövetség mint részvény-társaság bejegyeztessék elutasítottak s erről folyamodókat Pap György elnök utján a kérvény s mellékletei visszaadása mellet ezen végzéssel értesíti.

A szatmár-némethi kir. Törvény-széknek mint keresk. bíróságnak 1891 november 12-én tartott üléséből.

(P. H.) Kunczly Sándor s. k.,
jegyző.

înaintea unei părți a concetățenilorú nos-tri patrioți, déră pentru noi este păgu-bitorú, ignorátorú alú drepturilorú nóstre cetățenescé și nu numai, că nu se basézá nici pe unú § alú legéi, oi este adusú în mánia legilorú sancționate existente și vigente, — s'a însinuatú apelațiune în contrá-i la 9 a. l. o., care s'a și indusú sub nr. 14,988 alú exhibitelorú acelu Tribunalú.

Este decí a se aștepta deoisulú Tablei regescé din Dobriținá

cu tótá stíma

Alexiu Berinde,
directorú esec. alú „Sátmáreani”.

DIVERSE.

Cugetările d-lui de Freycinet. D-lú de Freycinet, díce „Figaro”, a publicatú și d-sa *cugetári*, și decá vre-odatá ele vorú mai vedé lumina đilei, de sigurú că acésta va avé locú în momentulú, în care academicianulú va fi cu solemnitate instalatú, sub cupolá, în óesulú, în care se va cerceta trecutulú sêu literarú. A-cesste cugetári au fostú publicate în 1865 în „Contemporanulú”, faimosulú diarú alú lui Henri Lasserre, care numérá în redacțiunea sa o strălucítá pleiadá de scriitori catolici și unú scriitorú protes-tantá, d. de Freycinet. Acesta, sub pseu-donimulú *Alceste* dádea în fiá-care nu-mérú o seriá de cugetári, dintre carí étá cele mai bune: — Este mai greu sê fi franóu cu lucrurile mió decátú cu cele mari. — O politețá este schimbulú a doué deranjamente. — Cu câtú te oferí óme-nilorú, cu atátú ești mai puținú primitú. — Modestia este întóomai ca distrația: cine va cere puținú pentru ca sê obținá multú. — Bine-fácótorulú și obligatulú vedú serviciile aduse prin același ochénú; numai fiá-care se uitá printr'unú capétú deosebitú. — Sê faoi într'una spirítú, a-césta este ca o márturisire, cá n'ai de locú. — Celú mai sigurú mijlocú pentru ca sê pedepșesoi pe ingratú, este sê-lú faoi sê vedá, cá ai fi continuatú de a-lú obliga. — Suntú unii ómeni, carí nu iértá nicódatá pe cei ce n'au avutú nevoiá de dênșii. — Ertámú multe celorú ce ne admirá. — Deosebirea între omulú orgoliosú și între celú modestú, este că celui dintéiu îi place sê vorbésó elú însuși de meritele sale, ér celui alú doi-lea îi place cu alții sê vorbésó pentru elú. — Nicódatá nu iertámú pe cineva de a ne fi véđutú óá suntemú ridicolí. — Orgoliulú este dovada unei mari ne-cunosciințe de sine însuși, sêu aceea a unui adéncú disprețú de ómenire. — Éta istoria mai multorú opinii: cineva o adoptá prin contradicțiá, o susține prin încápátánare și o párásesce prin plictisélá.

Chicago va peri! Acéstá nu e nu-mai o proféțire gólá, ci „unú calculú matematióú” alú unui inginerú. Acéstú inginerú díce că orașulú Chicago va peri în anulú 1893. Dupá convingerea sa páméntulú de desubtulú orașului Chi-cago, nu e în stare sê supórté construc-țiile colosale de edificii. Elú a calculatú, că greutatea monumentelorú și a edifi-ciilorú vorú provoca o surpáturá de pá-méntú, care va ínghiși orașulú și espo-sițiunea. Inginerulú asigurá, că apa din laculú Michiganú a subminatú páméntulú de sub orașú, așa încátú stratulú de pá-méntú, pe care stá Chicago, e de o grosime numai de 16 urme (??!) așa-dérá e prea slabú, ca sê supórté colo-sala esposițiune. Dupá ce se va surpa stratulú acéstú de páméntú până la o adéncime de 40 de urme, atuncí se va opri pe unú stratú puternicú de pá-méntú, și prin urmare orașulú Chicago va oferí priveliscea unei esposițiuní uni-versale, precum nu a mai fostú până acum.

Proprietarú:

Dr. Aurel Mureșianu.

Redactorú responsabilú:

Gregoriu Maiorú.

